

כיון שאיסור מוקדשין קדם, לפי שיצירת הולד קודמת ליצירת הגידין, והוא אמינא שלא ליחול איסור גיד הנשה על איסור מוקדשין משום שאין איסור חל על איסור, קא משמע לן שבכל זאת נוהג.

ואם כן, הרי צריכא למימר שנהגו במוקדשין?

ומהדרינן: ומאי טעמא אוקימנא בולדות קדשים, לאו, האם לא משום דקשיא לן, לא ליתני לה, כי שלא לצורך הוא?!

ועל כך אמרו רבי אבין ורבי מיישא כי מעיקרא נמי לא תקשי לך. כי היות דאיכא מילי טובא דתני שלא לצורך אגב חד מילתא שלצורך הוא, הכא נמי, איידי דתנא "בחולין ובמוקדשין" לצורך, תנא ליה נמי בגיד הנשה, אף על גב דשלא לצורך הוא.

שנינו במשנתנו: בחולין אבל לא במוקדשין.

והוינן בה: אמאי לא נהוג מצות שילוח הקן במוקדשין? (3)

דראשית הגז אינו נהוג אלא בארץ, דיליף לה מתרומה [והוא הדין דמתניתין דמתנות נשנית לצורך דהא יליף לה מראשית הגז].

וחד אמר: כל היכא דתנן בהנך מתנייתא דנוהגין בפני בעל הבית ושלא בפני הבית — שלא לצורך הוא, לבד ממתניתין דאותו ואת בנו, דבהא איכא חידוש, דסלקא דעתך אמינא, הואיל ובעניינא דקדשים כתיב דינא דאותו ואת בנו, נימא: בזמן דאיכא קדשים — ננהוג האי דינא, אבל בזמן דליכא קדשים — לא ננהוג, קא משמע לן.

ותרוויהו, רבי אבין ורבי מיישא, אמרי: כל היכא דתנן בהנך מתנייתא שנהגו בחולין ובמוקדשין, לצורך הוא.

לבד מוגיד הנשה, שהרי פשיטא, דבר פשוט הוא, שהוא נוהג במוקדשין, מהטעם: וכי משום דאיכא קדש, פקע ליה איסור גיד הנשה שהיה עליו קודם מיניה?!

ותמהינן: וכי לאו אוקימנא לההיא דתנן בגיד הנשה שנהג אף במוקדשין, בולדות קדשים, אשר לגביהם סלקא דעתך אמינא,

במוקדשין, והרי של הקדש היא, ותיצרו שלולי המיעוט סלקא דעתך שאינו יכול ליטול את הבנים כיון שאסור לשלח את האם מפני שהיא הקדש, וקא משעמ לן שנטול הבנים לעצמו אות האם נותן לגזבר.

ובחזו"א [יו"ד רי"ד, לחולין קל"ט א'] כתב שגם בהקדש נוהגים מצוות, ולולי המיעוט היה הדין נותן שישלח ולא יביאנה לגזבר, [וראה להלן קלט. הערה 7], ולכאורה שלא כדברי הראשונים הנ"ל שלולי קרא היה אסור לשלחה, וממילא היה אסור ליטול הבנים, ואולי זו כוונת הרמב"ן שכתב תירוצו נוסף "שלא יקח אם על

והיינו כמו שפרש"י [בשמות ט' כ"ט] כצאתי את העיר - מן העיר. [ומשמע שהקן היינו האפרוחים ולא האם, וראה קלט. הערה 3].

אולם הגרי"פ פערלא על הרס"ג [ל"ת קל"ז] כתב שהביאור הוא "שילוח [האם] שמתיר את הקן" וראה בנחל איתן [ה' ג' ??] שהביא שיטות ראשונים ואחרונים אם לברך "על שילוח הקן" או "לשלח הקן" אך וראי אין לומר "לשלח מן הקן".

3. הקשו הראשונים [רמב"ן רשב"א ריטב"א ר"ן] איך סלקא דעתך שישלח את האם